

§ 258.

Stk. 1. Det sociale Udvalg drager i Trangstilfælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en Person, der er *blind*, eller hvis Synsevne er saa nedsat, at den særlige Undervisning eller Oplæring for blinde eller svagsynede skønnes nødvendig, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest mulig Omsorg for, at Henvendelse sker til vedkommende Blindeinstitut, for at det kan blive afgjort, om vedkommende skal anbringes under dettes Forsorg, eller om der kan træffes andre Foranstaltninger. Udvalget er forpligtet til at bistaa vedkommende Blindeinstitut samt at drage Omsorg for den blindes forsvarlige Forsorg, indtil Inddragelse under Blindeforsorg maatte finde Sted. Forsaavidt Undervisning efter Institutets Anvisning skal finde Sted udenfor dette, skal Udvalget i fornødent Omfang udrede Udgifterne hertil.

Stk. 2. Det offentlige skal i Trangstilfælde, dog kun indtil vedkommende maatte kunne faa Invaliderende, Aldersrente eller Hjælp efter §§ 247 eller 248, yde Hjælp til Underhold for en Familie, hvis Forsørger er anbragt paa et Blindeinstitut eller efter dettes Anvisning anbragt andetsteds udenfor Hjemmet. Denne Hjælp kan dog ikke overstige, hvad der kunde være ydet Forsørgeren som Invaliderende, eller, hvis han er over 65 Aar, som Aldersrente.

Stk. 3. Udvalget foretager for alle *Børn*, der er blinde, eller hvis Syn er saa nedsat, at de af den Grund ikke vil kunne følge Undervisningen i den almindelige Barneskole eller i særlige Skoler for svagsynede, snarest muligt *Indberetning* til Statens Blindeinstitutters Hovedregister over blinde efter derom af Socialministeren fastsatte Regler, og Udvalget er forpligtet til at bistaa Blindeinstituttet ved Børnenes Indkaldelse til Undervisning i Henhold til Lovgivningen om blinde og svagsynede Børns Undervisning. Modsetter Forsørgeren sig Barnets Inddragelse under Blindeforsorg, gennemfører Udvalget den under Iagttagelse af Reglerne i Kap. IX.

Stk. 4. Det paahviler enhver Læge, der under Udøvelsen af sit Kald hos Børn under 16 Aar iagttager Tilstedeværelsen af Blindhed eller Svagsynethed i det i Stk. 3 omhandlede Omfang, til det sociale Udvalg i paagældendes Opholdskommune at afgive Indberetning herom, og en tilsvarende Pligt paahviler Ledere af Stats- og kommunale Skoler saavel som af privat Undervisning.

Stk. 5. Tilsvarende Indberetningspligt som under Stk. 3 anført paahviler Udvalget forsaavidt angaar alle Personer, hos hvem der først efter det 16. Aar indtræder eller konstateres Tilstedeværelsen af Blindhed eller Svagsynethed i et saadant Omfang, at deres Erhvervsmulighed paa Grund af Svagsynethed er nedsat i den Grad, at den særlige Undervisning eller Oplæring for blinde eller svagsynede skønnes nødvendig.

§ 259.

Stk. 1. Blinde eller stærkt svagsynede Personer, hvis Erhvervsevne dog ikke er nedsat saa meget, at de kan oppebære Invaliderende eller den i §§ 247 eller 248 omhandlede Hjælp, og som ikke oppebærer Aldersrente, er, forsaavidt de opfylder de i Lov om Folkeforsikring § 38, Stk. 2, Nr. 1—5, fastsatte Betingelser, og deres Formue- og Indtægtsforhold ikke ligger over den for nydende Medlemmer i en anerkendt Sygekasse fastsatte Grænse, berettiget til, forsaavidt og saalænge de ikke er under Blindeforsorg, af det sociale Udvalg at oppebære en aarlig Understøttelse paa henholdsvis 240 Kr., 224 Kr. og 208 Kr., eftersom vedkommende opholder sig i den 1., 2. eller 3. af de i § 194 angivne Grupper af Kommuner.

Stk. 2. Forsørgeren for et blindt Barn, der ikke er anbragt paa Blindeinstitut, er, forsaavidt hans Formue- og Indtægtsforhold ikke ligger over den for nydende Medlemmer i en aner-